

m. v. Fra den søndre Abred fører en Gangbro over Gudenaens gamle Løb, i hvilket Laksogaarden findes indrettet, til en lille D, der er fremkommet ved Udgravningen af den i Maret 1864 anlagte Kanal, der nu danner det egentlige Sejløb. Denne Kanal er om- trent ud for Dens østlige Spids affærret ved et Gitter, som hejses op, naar Vaade og Bramme skulle passere Sejløbet. Naar Gitteret aabnes, søges det ved Palsning forhindre, at de Fisk, som have samlet sig uden for Gitteret, slippe igennem Abningen i Stedet for at passere ad det gamle Løb ind i Laksogaarden.

Naar Staten blev Ejer af Fiskegaarden, maatte vi anse det rettest, at Zorderne søgtes bortfolgte, saaledes at der kun forblev tilbage den Del, som er nødvendig for selve Laksogaardens Drift, tilligemed Bygningerne og endvidere saa meget af Zorderne, som maatte være tilstrækkeligt til, at Fisterifogden og Opsynsmanden kunde holde et Par Kær, idet der er forholdsvis langt til de nærmeste Gaarde. Det nuværende Stuehus vil uden større Beføstning kunne indrettes dels til Bolig for Fisterifogden med Familie, dels til Opholds- og Arbejdsrum for en videnstabelig uddannet Mand, naar en saadan af og til maatte tage Ophold paa Fiskegaarden for at foretage Undersøgelser. I det ene Sidehus vil kunne indrettes Bolig for Opsynsmanden, medens det andet Sidehus kan bibeholdes som Udhus.

Foruden at Fiskegaarden herefter vil kunne drives for Statskassens Regning, vil der — hvad vi maa anse for at være af stor Betydning for Ophjælpingen af Laks- og Ørredfiskeriet — kunne indrettes en Udlækningsanstalt, som for søgsviis kunde anlægges paa den bl. a. i Holland benyttede Maade, nemlig saaledes, at der i selve Aaen anbringes en flydende Anstalt, i hvilken Vandet i Aaen direkte benyttes til Udlækningen, medens befrugtet Rogn tilvejebringes ved Adpresning af levende Fisk, der atter derefter kunne frigives. Saadan kunstig Udlækning kunde da ravnlig bøde paa den foreslaede vel korte Fredningstid samt hidrage væsentlig til, at der blev rigeligere Fiskeri ogsaa ovenfor Fiskegaarden. Hvis disse Forsøg lykkes, kunde der mulig blive Spørgsmaal om at udvide Udlækningsanstalten til en Slags Centralstation eller Mønsteranstalt, der ogsaa kunde faa Betydning for Ferskvandsfiskeriet i det øvrige Land, navnlig naar der tillige udføres praktisk-videnskabelige og statistiske Arbejder, til hvilke Forholdene ved Fiskegaarden give ganske enestaaende god Lejlighed. Saadanne Arbejder maa nødvendigvis udføres, for at man kan forstaa og følge Fiskeriets Gang og Udvikling i de Bunde, som omhandles i det af Kommissionen udarbejdede Lovforslag, og drage sig de derved indbundne Erfaringer til Nytte. Medens de statistiske Arbejder skulle omfatte saavel Udbyttet af Fiskegaardens Fiskeri som saa vidt muligt Fangsten i de Bunde, som omfattes af Lovforslaget, maa de videnskabelige Arbejder omfatte ikke alene Udlækningen men tillige de forskellige Fiskearters Livsforhold (Biologi), navnlig Væksten, Vegepladser, Angletider, Føde, Fiskearternes indbyrdes Forhold m. v. Overledelsen af disse forskellige Arbejder kunde formentlig overdrages biologisk Station, medens Fisterifogden, foruden Udførelsen af Kontroltjenesten, skulde passe Fiskegaarden og forestaa det daglige Tilsyn med Udlækningsanstalten. I Forbindelse hermed maatte Fisterifogden tillige forestaa Salget af Fiskegaardens Fangst, føre Regnskabet over Indtægterne og Udgifterne ved Driften m. v. og føre Tilsynet med det Materiel, som anskaffes til Brug for Kontrolpersonalet, og som antages at maatte bestaa bl. a. af en let Kobaad ved hver Opsynsstation foruden en mindre, med elektrisk Lys forsynet Dampbaad med Station ved Fiskegaarden.

De tre Opsynsmænd, som tænkes at skulle have Bopæl henholdsvis i Uggelhus, paa Fiskegaarden og i Aas, skulle udøve den daglige Kontrol paa de dem underlagte Strækninger og samtidig være Fisterifogden behjælpelig med Indsamling af statistisk Materiale. Opsynsmanden paa Fiskegaarden skulde tillige, for saa vidt hans Tid tillader det, bistaa ved alle Arbejder dersteds.

Da det maa anses nødvendigt, at der føres et Overtilsyn med Fisterifogden og Opsynsmændene, maatte man anse det rettest, at saadant Tilsyn af Landbrugsministeriet overdrages til en af de lokale Embedsmænd, helst en af de i Randers bosiddende Politimestre, som ved jævnlige Eftersyn kunde paase, at Personalet paa forpaaflig Maade udfører sin Tjeneste, og til hvem ugentlige Rapporter kunde indsendes, ligesom Regnskab over Indtægter og Udgifter skulde forelægges ham til Godkendelse.